

Εφετείο Πειραιά: 766/92
Πηγή: Ε.Ν.Δ 21/93 σελ. 68

Σύμβαση ναυτολόγησης αορίστου χρόνου Έλληνα ναυτικού ως ηλεκτρολόγου σε υπό ελληνική σημαία δ/ξ αντί κλειστού μισθού.

Πτώση εντός μηχανοστασίου πλοίου. Σωματική βλάβη ενάγοντος (βαρεία θλάση οσφύος και γλουτών με εκτεταμένο αιμάτωμα της οσφύος και της ιεροκοκυγικής χώρας), το οποίο έλαβε χώρα κατά την εκτέλεση της εργασίας του από αιφνίδιο και απρόβλεπτο γεγονός άσχετο προς τον οργανισμό του. Εργατικό ατύχημα υπό την έννοια του άρθρου 1 ν. 551/1914. Απόλυση λόγω τραυματισμού. Ανικανότητα ολική και πρόσκαιρη για την άσκηση της εργασίας του ως ναυτικού - ηλεκτρολόγου και κάθε άλλης κοινωνικά και οικονομικά ισοδύναμης τοιαύτης. Επιδίκαση αποζημιώσεως και μισθών ασθενείας.

Πρόεδρος: Γ. ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ
Εισηγητής: ΑΝΔΡ. ΜΟΣΧΑΝΔΡΕΟΥ
Δικηγόροι: Γεωρ. Γεωργιάτος, Νικολ. Σταματίου.

Επειδή, με την κρινομένη αγωγή του, επί την οποίας εκδόθηκε η ανωτέρω προσβαλλομένη απόφαση, ο εκ των διαδίκων Χ.Π., εκθέτοντας ότι με την από 1-11-1989 έγγραφη σύμβαση μίσθωσης ναυτικής εργασίας του αορίστου χρόνου, που καταρτίστηκε στον Πειραιά μεταξύ αυτού και της αυτόθι εδρεύουσας εταιρίας "C. SHIPPING CO LTD", η οποία ενεργούσε ως αντιπρόσωπος της εναγομένης και πλοιοκτήτριας εταιρίας του υπό Ελληνική σημαία και χωρητικότητας 28000 τόννων DW δεξαμενοπλοίου "Α.Τ.", προσελήφθηκε και αυθημερόν ναυτολογήθηκε στο σκάφος αυτό για να προσφέρει τις ως ηλεκτρολόγου υπηρεσίες του, αντί δε μηνιαίου "κλειστού" μισθού σε δρχ.290.000 που, από 1-1-1990, ανήλθε σε δρχ.333.500 πράγμα που έκανε μέχρι την στις 15-3-1990 και συνεπεία εργατικού ατυχήματος του απόλυση του, ζητούσε, όπως υποχρεωθεί η εναγομένη και του καταβάλει το συνολικό ποσό των δρχ. 1.278.392, που αντιστοιχεί σε αποζημίωση εξ αιτίας του ρηθέντος ατυχήματος του και σε μισθούς ασθενείας του τεσσάρων μηνών. Η εκκαλουμένη απόφαση, καθώς διαπιστώνεται από αυτήν, δέχθηκε, σαν νόμιμη και μερικά βάσιμη στην ουσία της, την παραπάνω αγωγή, ήδη δε κατά της απόφασης ταύτης και με τους στις ένδικες εφέσεις τους μνημονευόμενους λόγους, που ανάγονται σε κακή του νόμου εφαρμογή και των προσκομισθεισών αποδείξεων εκτίμηση, παραπονούνται αμφοτέρωτα τα διάδικα μέρη και αιτούνται την, μετά την εξαφάνιση, άλλως, μεταρρύθμιση, της προλαβούσας απόφασης, ο μὲν ενάγων την καθολοκληρίαν αποδοχή της ένδικης αγωγής του, η εναγομένη δε την εξ ολοκλήρου αυτής απόρριψη.

Επειδή, από τις καταθέσεις των μαρτύρων, που ένορκα εξετάστηκαν στην πρωτόκλητη δίκη και περιλαμβάνονται στα ταυτάριθμα με την προσβαλλομένη απόφαση πρακτικά συνεδριάσεως του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, από την προσαγόμενη και κανονικά, μετά την τήρηση, δηλαδή, των υπό του άρθρου 671 παρ.1 εδ. τελευταίο του ΚπολΔ διαγραφομένων διατυπώσεων, συνταχθείσα υπ' αριθμ.5139/1990 έκθεση ενόρκου βεβαίωσης τρίτου ενώπιον του Ειρηνοδίκη Πειραιά, καθώς και απ' όλα τα έγγραφα, τα οποία προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, αποδείχθηκαν τα εξής. Με σύμβαση μισθώσεως ναυτικής εργασίας, που, στις 1-11-1989, εγγράφως καταρτίστηκε στον Πειραιά μεταξύ του ρηθέντος ενάγοντος Χ.Π και της αυτόθι εδρεύουσας εταιρίας "C. SHIPPNG CO LTD", η οποία ενεργούσε ως αντιπρόσωπος της εναγομένης και πλοιοκτήτριας εταιρείας του υπό

ελληνική σημαία και χωρητικότητας 28.000 τόννων DW δεξαμενοπλοίου "Α.Τ", ο πρώτος προσελήφθη για να προσφέρει τις ως ηλεκτρολόγου υπηρεσίες του στο σκάφος αυτό και ναυτολογήθηκε σε τούτο την 3-11-1989 στο NEWINGTON, αντί δε μηνιαίου "κλειστού" μισθού εκ δρχ. 290.000, που, από 1-1-1990, αυξήθηκε σε δρχ. 333.500. Η διάρκεια της συμβάσεως ορίσθηκε "μέχρι αφίξεως του πλοίου στην Ελλάδα", αλλά ο ενάγων συνέχισε να παρέχει τις υπηρεσίες του στο ανωτέρω σκάφος και μετά την άφιξη του τελευταίου στην Ελλάδα, την 17-2-1990, προς επισκευή του. Το πρωί της 12-3-1990 και ενώ το πλοίο ήταν αγκυροβολημένο στον Νέο Μώλο της Δραπετσώνας, όπου συνεχίζονταν οι εργασίες επισκευής του, ο ενάγων απησυχολείτο στο λεβητοστάσιο του και συγκεκριμένα, πατώντας πάνω σε πόρτες, προσπαθούσε σ' αλλάξει ένα λαμπτήρα που είχε καεί.

Ομως, σε κάποια στιγμή, έχασε την ισορροπία του και έτσι έπεσε, από ύψος 1,50 περίπου μέτρων, στο δάπεδο με το οπίσθιο μέρος του σώματος του, όταν σηκώθηκε, κατευθυνόμενος προς το καπνιστήριο του πλοίου, συνάντησε τον εργαζόμενο στο λεβητοστάσιο Μηχανικό Κ.Μ. στο οποίο και ανέφερε το συμβάν.

Επίσης, στο καπνιστήριο μίλησε για την πτώση του στον Β Μηχανικό Α.Π., ενώ το μεσημέρι της ίδιας ημέρας ανέφερε το περιστατικό στον Πλοίαρχο του πιο πάνω σκάφους, στον οποίο και επέδειξε το κτυπημένο σημείο του σώματος του, αλλά τελευταίος δεν προέβη σε σχετική καταχώρηση, ως υπεχρεούτο, στο ημερολόγιο του πλοίου. Την επομένη ημέρα (13-3-1990) παραπέμφθηκε ο ενάγων από τον Πλοίαρχο στον χειρουργό ιατρό Κ.Ι., ο οποίος, ύστερα από κλινική και εργαστηριακή έρευνα, διέγνωσε βαρεία θλάση οσφύος και γλουτών, μ' εκτεταμένο δε αιμάτωμα της οσφύος και της ιεροκοκυγικής χώρας (βλ. το από 15-3-1990 ιατρικό σημείωμα του προλέχθεντος χειρουργού). Και είναι μεν αληθές, ότι κανένας εργαζόμενος στο λεβητοστάσιο δεν αντιλήφθηκε την πτώση του ενάγοντος, πλην, όμως, τούτο δικαιολογείται, το μεν εκ του ότι στον τοιούτο χώρο απησυχολούνται διάφορα συνεργεία επισκευών, που προκαλούσαν μεγάλους θορύβους και οι οποίοι υπερκάλυψαν τον γδούπο από την τοιαύτη πτώση, το δε γιατί ο ενάγων εργαζόταν σε σημείο όπου δεν υπήρχαν άλλοι εργαζόμενοι και μάλιστα ευρίσκετο μεταξύ δύο λεβήτων. Άλλωστε, αν ο επίμαχος τραυματισμός του ενάγοντος είχε λάβει χώρα σε κάποια από τις δύο προηγούμενες της 12-3-1990 ημέρες, όπως δε αβάσιμα διατείνεται η εναγομένη, που ισχυρίζεται, ότι η προδιαληφθείσα σωματική βλάβη του ενάγοντος δεν προκλήθηκε κατά την εκτέλεση της εργασίας του στο πλοίο, αλλά εκτός τούτου και μάλιστα το προηγούμενο Σαββατοκύριακο, οπότε βρισκόταν στην ιδιαίτερη πατρίδα του Κεφαλονιά, αυτός, την προλεχθείσα ημερομηνία (12-3-1990), θα είχε, αν μη τι άλλο, δυσκολία στο βάδισμα του και εν όψει της σοβαρότητας της ανωτέρω σωματικής του βλάβης, αλλά κάτι τέτοιο δεν διαπιστώθηκε από κανέναν, ενώ, αντίθετα, ο προειρημένος Β Μηχανικός Α.Π βεβαίωσε πως το πρωί της 12-3-1990, οπότε συνάντησε τον ενάγοντα, ο τελευταίος ήταν κατά (βλ. την από 28-3-1990 προανακριτική κατάθεση του άνω Π. ενώπιον του Λιμεναρχείου Πειραιά).

Επίσης, χαρακτηριστικό είναι το ότι ο προσημειωθείς χειρόργος Κ.Ι., ο οποίος παρακολουθούσε τον ενάγοντα από την 13-3-1990, στο από 26-3-1990 ιατρικό σημείωμα για παράταση νοσηλείας, αναφέρει ως χρόνο του ατυχήματος την 12-3-1990, ενώ είναι προφανές ότι, αν στις 13-3-1990 είχε διαπιστωθεί πως δεν επρόκειτο για σωματική βλάβης μιας μονάχα ημέρας, θα μνημόνευε τουλάχιστον, σαν πιθανό χρόνο του επίμαχου ατυχήματος, προγενέστερον τοιούτο της 12ης του ίδιου μήνα. Τούτων δοθέντων, βλάβη του ενάγοντος προήλθε από αιφνίδιο και απρόβλεπτο γεγονός, άσχετο προς τον οργανισμό του, το οποίο έλαβε χώρα κατά την εκτέλεση της εργασίας του και επομένως συνιστά εργατικό ατύχημα υπό την έννοια του

άρθρου 1 του Κωδ. Ν.551/1914 (άρθρο 38 ΕΝΑΚ), τα εναντία δε υπό της εναγομένης και που αποτελούν τον συναφή και μοναδικό λόγο της κρινόμενης έφεσης της, ως αβάσιμο, κρίνονται απορριπτέα.

Περαιτέρω και όπως προέκυψε, ο ενάγων απολύθηκε στις 15-3-1990 λόγω τραυματισμού του, κατόπιν δε προσφυγής του στην αρμόδια υπηρεσία του Κεντρικού Λιμεναρχείου Πειραιά καθόσον ο Πλοίαρχος ήθελε να τον απολύσει με αιτία την "αμοιβαία συναίνεση". Στην συνέχεια και καθόσον αφορά τον χρόνο της αποθεραπείας του ενάγοντος διαπιστώνεται, ότι ορισθείς χειρουργός Κ.Ι., στο από 27-4-1990 ιατρικό σημείωμα του, γνωμάτευσε, ότι ο πρώτου μπορούσε ν' αρχίσει και πάλι την ναυτική του εργασία από 2-5-1990, ενώ, στο από 7-6-1990 ιατρικό πιστοποιητικό του Γενικού Νομαρχιακού Νοσοκομείου, εξετασθείς την 5-5-1990, βρέθηκε να πάσχει από οσφυαλγία και άλγος στην ιεροκοκυγική χώρα και ότι, όταν επανεξετάσθηκε την 20-5-1990, είχαν υποχωρήσει τα συμπτώματα, ενώ, στις 7-6-1990, οπότε οι ενοχλήσεις είχαν πλέον κατά πολύ ελλατωθεί, κρίθηκε πως ήταν ικανός προς εργασία. Με βάση τα προειρημένα, ενόψει δε της βαρύτητας και της φύσης του προμνησοθέντος τραυματισμού του ο ενάγων, κατέστη ολικά και πρόσκαιρα ανίκανος προς άσκηση της ανωτέρω και ως ναυτικού (ηλεκτρολόγου) εργασίας του, όπως και κάθε άλλης κοινωνικά και οικονομικά ισοδύναμης τοιαύτης (ΑΠ 1071/1985 ΝοΒ 34.848 Εφ.Πειρ.333/1992 αδημ.), μέχρι την 30-5-1990 ήτοι, επί 80 ημέρες συνολικά. Και ναι μεν ο ενάγων, εξετασθείς, την 19-6-1990, από την Ανωτάτη Ναυτικού Υγειονομική Επιτροπή (ΑΝΥΕ), βρέθηκε να παρουσιάζει κάκωση κοκυγικής χώρας εναποδρομή και κρίθηκε ανίκανος προς άσκηση του ναυτικού του επαγγέλματος επί ένα (1), ακόμη, μήνα από τότε (19.6.1990) ενώ του συστήθηκε επανεξέταση από την ίδια Επιτροπή (βλ. υπ' αριθμ. 1682/19-6-1990 γνωμάτευση ΑΝΥΕ), πλην, όμως, ενόψει δε των προλεχθέντων ιατρικών πιστοποιητικών, ο ενάγων, έστω και αν από την 30-5-1990 δεν ήταν ικανός προς άσκηση του ναυτικού του επαγγέλματος, παρά ταύτα ήταν οπωσδήποτε ικανός προς άσκηση άλλου κοινωνικά ισοδύναμου τοιούτου στην ξήρα και ειδικότερα αυτού της ηλεκτρολόγου ιδιότητας του, πράγμα που ενισχύεται και από το ότι μετά την 7-6-1990 ζήτησε να παραλάβει το ναυτικό του φυλλάδιο από το Λιμεναρχείο Πειραιά και όπως ο ίδιος αναφέρει τούτο στις πρωτόδικες προτάσεις του, περιστατικό το οποίο σημαίνει, πώς αυτός αισθανόταν τότε διάθεση ακόμη και για ναυτική εργασία, για την άσκηση της οποίας, τελικά, κρίθηκε ικανός την 31-7-1990 (βλ. υπ' αριθμ. 2071/31-7-1990 γνωμάτευση ΑΝΥΕ), όλα δε τ' αντίθετα υπό τούτου ισχυριζόμενα και τους λόγους της ένδικης έφεσης του συνιστώντα, σαν αβάσιμα, πρέπει ν' απορριφθούν. Συνεπώς, η προσβαλλομένη οριστική απόφαση, που δέχθηκε τα ίδια και επιδίκασε στον ενάγοντα τα ποσά των δρχ. 562.880 και 238.432 γι' αποζημίωση και μισθούς ασθενείας αντιστοίχως, περί τον υπολογισμό των οποίων δεν υπάρχει παράπονο από κανένα των διαδίκων, δεν έσφαλε, γι' αυτό και πρέπει ν' απορριφθούν, ως πραγματικά αβάσιμες, οι τα εναντία υποστηρίζουσες ένδικες εφέσεις και συμψηφισθούν συνολικά τα του παρόντος βαθμού και μεταξύ των διαδίκων δικαστικά έξοδα, εξαιτίας δε της εν μέρει νίκης και ήττας αυτών (άρθρα 178 παρ.1, 183 και 591 παρ.1 ΚΠολΔ).